

8 Tulit quoque butyrum & lac, & vitulum, quem mactauerat, & posuit coram eis: ipse vero stabat coram eis sub arbore: & comederunt.

EXPLANATIO.

I. APPARUIT AVTEM EI IEHO-
AVAH. Capiti titulus præfigitur quasi argumentum de noua apparitione Iehouæ. Neque enim eadem est cum priore: Postea apparitionis modus & finis describitur ex re gesta. Apparuit illi Iehoua: mox: tres viri. Ergo aut tres viri fuerunt, aut vnus eorum fuit Iehoua, de quo mox plura. Locus apparitionis notatur, IN QVERCVBVS MAMRE, hoc est, in Hebron, vbi domicilium habebat Abraham, ex quo secesserat à Lotho, cap. 13. vers. 18. Occasio apparitionis fuit Abrahami humanitas: quia captabat occasiones benefaciendi peregrinis transeuntibus. Charitas enim non negligere, sed quærere solet occasiones benefaciendi proximo. Sequitur graphica pictura hospitalitatis, qua nihil potest cogitari pulcrius, quamque imitandam nobis proponit Apostolus Hebr. cap. 13. Ac primo, erga quos: deinde, quomodo eam exercuerit, narratur.

TRES VIRI STABANT ANTE
EVM. Qui isti fuerint, explicat Apostolus Heb. 13. vers. 2. vbi ad istam Abrahami & sequentem Lothi historiam alludens dicit: Hospitalitatis ne sitis immemores: per hanc enim quidam insciji exceperunt angelos hospitio, quos homines esse putauerant. Tres ergo isti forma virorum apparentes angeli fuerunt humanis corporibus vestiti. Verisne an tantum apparentibus quæritur: Imo veris. Neque enim Deus suos deludere voluit spectris: & vere videbantur, ambulabant, loquebantur, comedebant. Quidni enim Deus legatis suis potuerit corpora vera creare, quæ ad tempus gestarent, peracta legatione iterum exuerent? Athanasius, Ambrosius, Epiphanius, & pleriq; Patres hanc apparitionem ad probandum Trinitatis

trinitatis mysterium traxerunt: quia hi tres vocantur Iehoua, versicul. 1. & quia tres vt vnum alloquitur Abraham, versic. 3. & quia in discessu rursus vocantur Iehoua, vers. 16. & 17. *Aben-Ezra* & Hebræi alij Christianos rident, quod ex angelis faciant Deum: cum mox sequatur cap. 19. duos à tertio abiisse ad Lothum. Ipsi interim statuunt, fuisse tres angelos, tribus negotiis expediendis simul missos: vnū *Michaelem* ad nuntiandum Saræ partum futurum: Alterum *Raphaelem*, ad sanandum Abrahamum à circumcisionis vulnere, & ad Lothum seruandum: Tertium *Gabrielem*, ad euertendam Sodomam. Sed vnde ipsi commentum suum probabunt, cum duos pariter Lothum eduxisse, Sodomam vero non ab angelo, sed à Iehoua cœlitus fulmine sulphureo euersam esse historia doceat.

Trinitatis mysterium hinc confirmare necesse necesse, quia solidiora habemus, nec solidum, quia angeli diserte appellantur Hebr. 13. & duo à tertio recessisse mox dicentur. Cauendum autem, ne cœcis Iudeis fidem Christianam irridendi occasionem præbeamus, opponendo eis argumenta parum cogentia, ne propter talia putet nos credere, vt recte monuit alicubi Thomas. Hoc vero vt apertum & solidum Iudæis opponi debet, duos fuisse angelos, vnum Iehouam filium Dei caput angelorum: quoniam & Iehoua appellatur versic. 1. 13. 17. 20. 22. & mundi iudex ab Abrahamo salutatur, v. 25. Scimus autem, quod Pater Filium mundi iudicem constituerit, Iohan. 5. Act. 17. Abrahã igitur inscius conuiuio excipit Filium Dei angelis duobus stipatū sub forma virorū. Id quidē primo ignorauit: mox vero ex sermonibus Iehouam esse agnouit, agnitum ab angelis discreuit. Ita vere vidit diem Christi, at-

Ffff 2 que